

2015
ROK POWOŁAŃ DO SZPITALNICTWA

“ŻYCIE
KONSEKROWANE”

Modlitwa na
Luty 2015

1.- Wprowadzenie

Odkrycie własnego powołania jest jednym z elementów duchowości chrześcijańskiej, gdyż każdemu człowiekowi Jezus powierza określone miejsce w dziele głoszenia i budowania Królestwa Bożego. Z punktu widzenia formacji do życia konsekrowanego, powołanie jest łaską, którą Bóg obdarza osoby decydującej się pójść za Jego wezwaniem, i przygotowuje człowieka do przeżywania swojej wiary we wspólnocie. Życie konsekrowane i stan duchowny to zwieńczenie pewnego procesu powołaniowego, który osiągnął swoją dojrzałość. Powołany słyszy wezwanie Boga i odpowiada na nie wiernie i posłusznie. Jeremiasz jest przykładem powołania profetycznego, które Bóg obudził w nim swoim głosem. Nieważne są okoliczności i ograniczenia. Liczy się tylko wiara w obietnicę, że Bóg zawsze będzie się troszczył o tego, kogo wybiera i prowadził powołanego, który posłusznie mu odpowiada.

Św. Jan Boży odnalazł swoje powołanie i Bóg konsekrował go, jako apostoła szpitalnictwa. Jan wcielał w życie wymagania Ewangelii poprzez szpitalnictwo i dawał im świadectwo w sposób konkretny poprzez swoje działania i słowa. Nie opracował żadnej szczególnej filozofii szpitalnictwa, jego posługa była owocem codziennej troski o ubogich, chorych i spragnionych Boga. Jego charyzmat jest przede wszystkim charyzmatem działania i kontemplacji rozwijanym w jego misji przekazanej następnie Zakonowi Szpitalnemu. W ten sposób Zakon Szpitalny, jako wspólnota zakonna, powinien być żywym świadkiem i naśladowcą swojego Założyciela, który z miłością i szacunkiem przygarbiał każdego chorego. Musi być świadkiem jego charyzmatu i misji, żyjąc darem szpitalnictwa.

2.- Pieśń

3.- Psalm: Panie, przenikasz i znasz mnie

**Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły,
³widzisz moje działanie i mój spoczynek
i wszystkie moje drogi są Ci znane.
⁴Choć jeszcze nie ma słowa na języku:
Ty, Panie, już znasz je w całości.
⁵Ty ogarniasz mnie zewsząd
i kładziesz na mnie swą rękę.**

Zbyt dziwna jest dla mnie Twa wiedza,
zbyt wzniosła: nie mogę jej pojąć.
Gdzież się oddał przed Twoim duchem?
Gdzie ucieknę od Twego oblicza?
Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś;
jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu położę.
Gdybym przybrał skrzydła jutrzeńki,
zamieszkał na krańcu morza:
tam również Twa ręka będzie mnie wiodła
i podtrzyma mię Twoja prawica.
Jeśli powiem: "Niech mię przynajmniej ciemności
okryją i noc mnie otoczy jak światło":
sama ciemność nie będzie ciemna dla Ciebie,
a noc jak dzień zajaśnieje:
<mrok jest dla Ciebie jak światło>.

**Ty bowiem utworzyłeś moje nerki,
Ty utkałeś mnie w łonie mej matki.
Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie,
godne podziwu są Twoje dzieła.
I dobrze znasz moją duszę,
nie tajna Ci moja istota,
kiedy w ukryciu powstawałem,
utkany w głębi ziemi.
Oczy Twoje widziały me czyny
i wszystkie są spisane w Twej księdze;
dni określone zostały,
choć żaden z nich [jeszcze] nie nastął.**

Jak nieocenione są dla mnie myśli Twe, Boże,
jak jest ogromna ich ilość!
Gdybym je przeliczył, więcej ich niż piasku;
gdybym doszedł do końca, jeszcze jestem z Tobą.
O Boże, obyś zgładził bezbożnego,
niech krwawi mężowie idą precz ode mnie!
Oni przeciw Tobie zmawiają się podstępnie,
za nic mają Twoje myśli.

**Panie, czyż nie mam nienawidzić tych, co
nienawidzą Ciebie,
oraz nie brzydzić się tymi, co przeciw Tobie
powstają?
Nienawidzę ich pełnią nienawiści;
stali się moimi wrogami.**

Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce;
doświadczy i poznaj moje troski,
i zobacz, czy jestem na drodze nieprawej,
a skieruj mnie na drogę wieczną!

4.- Lectura biblica:

Pan skierował do mnie następujące słowo: "Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię, prorokiem dla narodów ustanowiłem cię". I rzekłem: "Ach, Panie Boże, przecież nie umiem mówić, bo jestem młodzieńcem!" Pan zaś odpowiedział mi: "Nie mów: "Jestem młodzieńcem", gdyż pójdiesz, do kogokolwiek cię pošlę, i będziesz mówił, cokolwiek tobie polecę. Nie lękaj się ich, bo jestem z tobą, by cię chronić" - wyrocznia Pana. I wyciągnąwszy rękę, dotknął Pan moich ust i rzekł mi: "Oto kładę moje słowa w twoje usta. Spójrz, daję ci dzisiaj władzę nad narodami i nad królestwami, byś wrywał i obalał, byś niszczył i burzył, byś budował i sadił". I skierował Pan następujące słowa do mnie: "Co widzisz, Jeremiaszu?" Odrzekłem: "Widzę gałązkę drzewa "czuwającego"". Pan zaś rzekł do mnie: "Dobrze widzisz, bo czuwam nad moim słowem, by je wypełnić". Po raz drugi skierował Pan swoje słowo do mnie: "Co widzisz?" Odpowiedziałem: "Widzę wrzący kocioł, a powierzchnia jego jest od strony północnej". I rzekł do mnie Pan: "Od północy rozszaleje się zagłada wszystkich mieszkańców ziemi. Zwołam bowiem wszystkie królestwa Północy - wyrocznia Pana - przyjdą i ustawią każdy swój tron u wejścia do bram Jerozolimy przeciw wszystkim jej murom dokoła i przeciw wszystkim miastom judzkim. I wydam wyrok na nie za całą ich niegodziwość, iż opuścili Mnie, a palili kadzidło obcym bogom i hołd oddawali dziełom rąk swoich. Ty zaś przepasz swoje biodra, wstań i mów wszystko, co ci rozkażę. Nie lękaj się ich, bym cię czasem nie napełnił lękiem przed nimi. A oto Ja czynię cię dzisiaj twierdzą warowną, kolumną żelazną i murem spiżowym przeciw całej ziemi, przeciw królom judzkim i ich przywódcom, ich kapłanom i ludowi tej ziemi. Będą walczyć przeciw tobie, ale nie zdołają cię [zwyciężyć], gdyż Ja jestem z tobą - wyrocznia Pana - by cię ochraniać".

JEREMIASZA 1, 4-19

5.- Refleksja:

Powołanie Jeremiasza jest powołaniem profetycznym (hebrajskie słowo nabi znaczy prorok). Charakteryzuje się wezwaniem do wypełnienia konkretnej misji. Bóg powołał Jeremiasza zanim się jeszcze narodził a następnie konsekrował go powierzając misję prorocką. Następnie Jeremiasz zostaje posłany poza granice własnej ojczyzny, co nadaje jego misji wymiar uniwersalny. Słowo ma wielką moc: wybiera, poświęca i posyła. Prorok obawia się, że nie umie mówić, a tymczasem ma iść jako postaniec i przemawiać w imieniu Boga: dyskutować, ganić, pocieszać i umacniać.

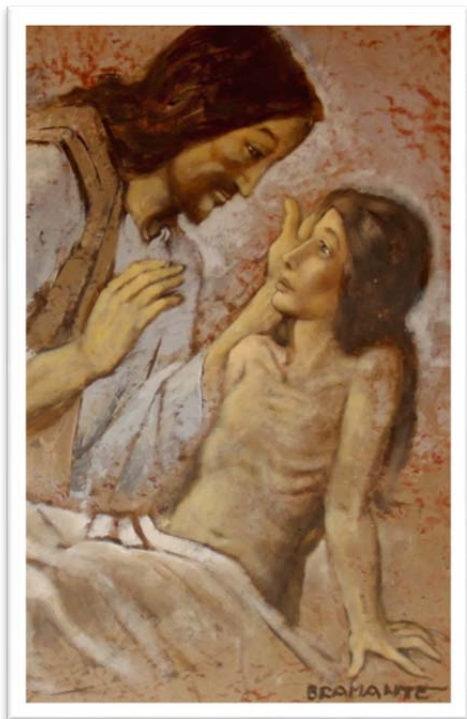
W pierwotnym doświadczeniu szpitalnictwa bonifraterskiego dostrzegamy podobne elementy jak w przypadku Jeremiasza. Pierwszym z nich jest poczucie przygarnięcia przez Boga. Nieważne są ograniczenia, potrzeby, historia życia, ponieważ Bóg wzywa już w miejscu, gdzie życie dopiero kiełkuje. Jeremiasz doświadczył bliskości Boga, który towarzyszył mu zawsze w czasie misji. Jan Boży doświadczył tego, że był gościem u Boga, który chronił go i kochał, chociaż niczym sobie na to nie zasłużył. To przygarnięcie – chodzi oczywiście o wymiar duchowy – przeradza się w siłę napędową, która każe przekazywać, wcielać w życie charyzmat szpitalnictwa i dzielić się nim. Doświadczenie własnej niedoskonałości także jest obecne w duchowości św. Jana Bożego. On zaznał tego, kiedy wszedł w intymną relację z Bogiem. Uznał się „za najmniejszego ze wszystkich braci” i nie przypisywał sobie żadnej zasługi za swoje czyny, ponieważ zdawał sobie sprawę, że siła do działania nie pochodziła od niego, ale z zewnątrz.

6.- Modlitwa wiernych

- 1. Boże Ojciec Wszechmogący, Ty, który powołałeś nas do przeżywania naszego daru powołania jako osoby konsekrowane w szpitalnictwie, spraw, aby stał się on dla nas siłą napędową, która pozwoli nam kontynuować dawanie świadectwa Twojego Słowa.**
- 2. Boże Ojciec Wszechmogący, nasz charyzmat szpitalnictwa wymaga od nas szczególnego poświęcenia na rzecz chorych i potrzebujących. Udziel nam łaski, abyśmy głosząc Słowo Boże i sprawując sakramenty, byli prawdziwymi przykładami posłuszeństwa Tobie i świadkami miłosierdzia w naszych wspólnotach.**
- 3. Boże, Ojciec Wszechmogący, niech powołanie szpitalnicze stanie się dla nas wszystkich centrum naszej duchowości bonifraterskiej i fundamentem Twojego działania na wzór naszego Założyciela św. Jana Bożego. Niech jego wielkie świadectwo miłosierdzia ożywia nasze powołanie, żebyśmy byli zdolni porzucić wszystko i z miłością przyjmowali i opiekowali się chorymi, ubogimi i potrzebującymi.**

7.- Ojciec nasz

8.- Modlitwa

MODLITWA O POWOŁANIA W JĘZYKU WŁOSKIM

Panie Jezu, który przeszedłeś przez świat, dobrze czyniąc i uzdrawiając,
i posłałeś swoich uczniów, by ze słowami pokoju na ustach,
głosili Królestwo Boże,
uzdrawiając i dając życie:

Spraw, aby powołanie do szpitalnictwa
nadal było przyjmowane w naszym świecie,
aby w Imię Twoje, uzdrawiani byli chorzy,
ubogim by głoszona była Dobra Nowina
a wszyscy cierpiący, by mogli doświadczyć
troskliwości i miłosierdzia Boga, naszego Ojca.

Amen.